

ՏԱՐԵԴԱՐՁ

Յետ տասն ամաց՝ արդ զօրն, աւաղ, տեսանեմ
Յոր հայրն իմ դարձ յերկինս արար տարագէմ:
Ժամն արդ հընէլ լըսեմ... ով ժամ դառնութեանց,
Եւ 'ի հընէլ ժամուն՝ հայր իմ չէր այլ ես:
Յօրհասական մահճացն առեալ զիս 'ի բաց,
“Իընջէ 'ի քուն, ,, ասէին ինձ. լայի ես:

Մյլ առընթեր անդ տաճարին սուրբ պըղինձն
Մյն ինչ ազգէր զփակել ուրուք զաշս 'ի լսու,
Ուն մի թընդիւն նորին 'ի ցաւս հընչէր ինձ,
Եւ զիմ կենացս հատեալ յոյս:
Համայն որ շուրջ զինև զկորուստն իմ պատմէր.
Եւ 'ի պարզել ցայգոյ զիւր քօղ սեւաթոյր,
Հայր իմ ոչ ես այլ բազմեցոյց զիս առ իւր,
Եւ 'ի թափուր տեղին 'ի զուր մնայի դեռ
Երեկորին գիրգ զըգուանացն 'ի համբոյր.

Ու եհն իւր ըստուեր սիրային
Ոզգայգս հանդէպ երեւէր.
Մնմըխիթար 'ի ցաւս իմ
Լայի ես միշտ, մօրս իսկ գոլով առընթեր.
Ու մեղմեցին ամք տասն ըզմիշտ զայս երկար:
Ծնէ տեսանեմ մանկիկ 'ի գիրկ որդեսէր,
Հառաշախառն ասեմ. “Եւ իմ ո՛չ գոյր հայր:,,
Ուր ինձ անդուլ ածէ 'ի տես զիւր պատկեր:
Մհ, թալկաղէմն երբ աշնանի մայրք դեղնին,
Լամիմ, հայրիկ, 'ի ձեմ տըխուր թափառել
Մնդ ուր ըզբեզ տեսի զնուագ զայն յետին:
Յեղերս ափանց զոր Ոոմ թանայն,
Երթայց 'ի տես շիրմի ոսկերցդ հանգըստեան.
Երթայց ծաղկանց յերփն անշուք
Պլանել ըզմեհ շիրմիդ քար.
Եւ 'ի նըմին, դեռ յարտասուաց ցօղ տամուկ,
Կըրկնել զայս երգ վըշտահար: